

Abstrakt:

Bakalářská práce se zabývá otázkou viny a paměti v brazilských literárních dílech *K. Příběh jednoho hledání* od B. Kucinského a v *Deníku pádu* od Michela Lauba. Teoreticky je z hlediska viny ukotvena v přístupech německých filosofů Karla Jasperse a Hanny Arendt, v případě paměti pak v díle francouzského sociologa Maurice Halbwachse. Cílem práce bylo analyzovat vinu a její prožívání hlavními postavami v obou dílech, dále v dílech určit nejvýraznější formy viny v pojetí Karla Jasperse a Hanny Arendt. Byla rovněž analyzována paměť jako pojítka mezi vinou, holokaustem a brazilskou diktaturou. Protagonisté obou děl jsou vězni své paměti, a to zejména vlivem jejich metafyzické viny, byť k ní každý přistupuje jinak. Pro postavy obou děl představují události spojené s jejich vlastní vinou mezníky, po kterých už jejich život není jako předtím. Díla podtrhují významnou roli kolektivní paměti při utváření individuálních vzpomínek, a to zejména na historickém pozadí holokaustu a brazilské diktatury.